

Onsdag, den 11. marts 2009

Bekæmpelse af klimaændringer

P6_TA(2009)0121

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om en EU-strategi for en global klimaaf tale i København og passende tilvejebringelse af finansiering for klimapolitikken

(2010/C 87 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 175,
- der henviser til den klima- og energipakke, som Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtog den 17. december 2008, navnlig sin holdning vedrørende forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽¹⁾ og vedrørende forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om medlemsstaternes indsats for at nedbringe deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at nedbringe drivhusgasemissionerne frem til 2020 ⁽²⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 19.–20. juni 2008 og den 11.–12. december 2008,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2009 om »2050: Fremtiden begynder i dag - henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer« ⁽³⁾,
- der henviser til den 14. konference mellem parterne i FN's rammeaftale om klimaændringer (UNFCCC) (COP 14) og den fjerde partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (COP/MOP 4), og som blev afholdt den 1.–12. december 2008 i Poznań (Polen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. januar 2009 med titlen »Mod en global klima-ændringsaftale i København« (KOM(2009)0039),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 om »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2007 om en strategisk energiteknologiplan for EU (SET-Plan) - »Mod en fremtid med lavere kulstofemissioner« (KOM(2007)0723),
- der henviser til forretningsordenens artikel 103,
- A. der henviser til, at forhandlingerne om en global international klimaaf tale, der lever op til målet om at begrænse den globale temperaturstigning til under 2 °C, forventes afsluttet i København i december 2009,
- B. der henviser til, at nylige undersøgelser viser, at der er potentiale til en nedskæring af de globale drivhusemissioner med 40 % frem til 2030, og at vind- og solenergi samt andre bæredygtige, vedvarende energikilder til en omkostning på mindre end 0,5 procent af det globale BNP vil kunne dække næsten en tredjedel af de samlede globale energibehov; der henviser til, at energieffektivitet kunne reducere drivhusgasemissionerne med mere end en fjerdedel, og at skovrydning kunne blive næsten indstillet,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0610.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0611.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0042.

Onsdag, den 11. marts 2009

- C. der henviser til, at et stigende antal videnskabsmænd erkender, at skal en farlig klimaændring undgås, er det nødvendigt at stabilisere niveauet for drivhusgasser i atmosfæren på 350 ppmv CO₂-ækvivalenter, hvilket er et betydeligt lavere niveau end tidligere anbefalet,
- D. der henviser til, at Den Europæiske Union vil fastlægge sin forhandlingsposition på Det Europæiske Råds møde i foråret 2009,
- E. der henviser til, at EU har stræbt efter at spille en ledende rolle i kampen mod global opvarmning og fuldt ud støtter UNFCCC-forhandlingsprocessen,
- F. der henviser til, at EU har vedtaget den ovennævnte klima- og energipakke bestående af lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelse af en ensidig reduktion af drivhusgasemissioner på 20 % i forhold til 1990-niveauerne og med en forpligtelse til at øge reduktionen til 30 %, hvis der indgås en tilstrækkelig ambitiøs international aftale i København,
- G. der henviser til, at emissionerne stiger hastigt i udviklingslandene, som ikke kan nedbringe dem uden betydelig teknisk og finansiel støtte,
- H. der henviser til, at skovrydning og -ødelæggelse tegner sig for omkring 20 % af de globale CO₂-emissioner og endvidere udgør en alvorlig trussel i forbindelse med klimaændringer, eftersom det truer skovenes vigtige funktion som kulstofdræn; der henviser til, at skovrydning foregår med den alarmende hast af 13 millioner hektar om året, hvoraf det meste finder sted i tropiske egne i udviklingslande;
- I. der henviser til, at EU's emissionshandelsordning kan anvendes som en model for udviklingen af emissionshandel i andre udviklede lande og regioner,
- J. der henviser til, at halvdelen af den globale afbødningsindsats kan dækkes af lavomkostnings- og »win-win«-foranstaltninger, f.eks. ved at forbedre energieffektiviteten,
- K. der henviser til, at auktionering i forbindelse med emissionshandel rummer potentiale til betydelige indtægter i fremtiden, som vil kunne anvendes til at finansiere afbødnings- og tilpasningsforanstaltninger i udviklingslande,
- L. der henviser til, at der for at lette finansiering af højkvalitetsprojekter i udviklingslande, navnlig med henblik på små og mellemstore virksomheder, er behov for en omfattende, gennemsigtig og løbende informationsstrøm om adgangen til finansiering og om, hvordan der søges herom; der henviser til, at dette må være det internationale samfunds ansvar, og at EU bør indtage en ledende rolle og foregå med et godt eksempel,
- M. der henviser til, at der ifølge de seneste vurderinger globalt er behov for nye investeringer i emissionsreduktioner i størrelsesordenen 175 000 mio. EUR frem til 2020, hvoraf over halvdelen skal investeres i udviklingslande,
- N. der henviser til, at Kommissionen har vurderet, at en halvering af skovrydningen frem til 2020 årligt vil koste 15 - 25 000 mio. EUR, og at det vil koste endnu mere helt at standse skovrydningen,
- O. der henviser til at en række forskellige undersøgelser fra internationale organisationer anslår, at omkostningerne i forbindelse med tilpasning til klimaændringer i udviklingslandene årligt vil løbe op i to cifrede milliardbeløb (EUR) om året,
- 1. understreger, at EU skal holde fast ved sin ledende rolle i den internationale klimapolitik; understreger betydningen af, at EU taler med en stemme for at kunne fastholde sin troværdighed i denne rolle;

Onsdag, den 11. marts 2009

2. opfordrer EU til i København aktivt at arbejde for en aftale, som tager højde for de seneste videnskabelige rapporter om klimaændringer, og som forpligter parterne til stabiliseringsniveauer og temperaturmål, der giver rimelig sikkerhed for, at en farlig klimaændring kan undgås, og som muliggør regelmæssig revision for at sikre, at målene stemmer overens med den nyeste videnskab; glæder sig over Kommissionens forslag på dette område;
3. erindrer om, at det for at kunne begrænse den globale temperaturstigning til højst 2 °C over de forindustrielle niveauer er nødvendigt ikke kun, at de udviklede lande begrænser deres emissioner væsentligt, men at også udviklingslandene bidrager til at nå dette mål;
4. påpeger, at en emissionsreduktion i udviklingslandene under de gængse niveauer vil være afgørende for, at den gennemsnitlige globale temperaturstigning vil kunne begrænses til under 2 °C, hvilket kræver bred støtte fra de industrialiserede lande;
5. understreger, at der er behov for væsentligt øgede finansielle ressourcer, hvis det skal lykkes at gennemføre den nødvendige afbødningsindsats i udviklingslandene;
6. understreger, at de industrialiserede lande har et ansvar for at yde udviklingslandene tilstrækkelig, bæredygtig og forudsigelig finansiell og teknisk støtte for at tilskynde dem til at forpligte sig på reduktion af deres drivhusgasemissioner, til at tilpasse sig til konsekvenserne af klimaændringer og til at nedbringe emissionerne fra skovrydning og -ødelæggelse samt til at styrke kapacitetsopbygningen med henblik på at kunne overholde forpligtelserne forbundet med den fremtidige internationale klimaaftale; understreger, at størstedelen af disse midler skal være nye og ligge ud over den officielle udviklingsbistand;
7. erindrer om sin ovennævnte beslutning af 4. februar 2009 og navnlig de dele af den, der vedrører den internationale dimension og finansierings- og budgetanliggender, herunder betydningen af at fastsætte et langsigtet mål for EU og de øvrige industrilande som gruppe betragtet på en reduktion på mindst 80 % inden 2050 sammenlignet med 1990;
8. henviser yderligere til sin henstilling om, at visse af de principper, der blev vedtaget i klima- og energipakken, benyttes som model ved indgåelsen af internationale aftaler, navnlig de bindende lineære stier for industrilandenenes forpligtelser, differentiering på grundlag af fastslåede emissioner og en styrket godkendelsesordning med en årlig faktor for nedbringelse;
9. understreger, at i den nuværende finansielle og økonomiske krise kan EU's målsætning om at bekæmpe klimaændringer kombineres med omfattende nye økonomiske muligheder for at udvikle nye teknologier, skabe jobs og forbedre energisikkerheden; understreger, at en aftale i København vil kunne give den nødvendige stimulus for en sådan ny grøn aftale, der vil kunne sætte skub i den økonomiske vækst, fremme grønne teknologier og sikre disse nye jobs i EU og i udviklingslandene;
10. opfordrer Det Europæiske Råd til at sigte mod en international aftale med de industrialiserede lande om at nå op på samlede drivhusgasemissionsreduktioner i den høje ende af de 25-40 %, der er anbefalet i IPCC's fjerde evalueringsrapport og mod, at disse reduktioner opnås internt;
11. er bekymret over manglen på præcision i Kommissionens ovennævnte meddelelse af 28. januar 2009 for så vidt angår niveauet for EU's finansielle ansvar; opfordrer Det Europæiske Råd til at indgå konkrete finansieringsforpligtelser, som modsvarer den globale indsats, der, når det vedtager forhandlingsmandatet for konferencen i København, er nødvendig for at begrænse den gennemsnitlige temperaturstigning til under 2 °C;
12. mener, at disse finansieringsforpligtelser som foreskrevet af Det Europæiske Råd i december 2008 bør omfatte et tilsagn fra medlemsstaterne om at anvende en væsentlig del af auktionsindtægterne fra EU's emissionshandelsordning til at finansiere aktioner til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer i udviklingslande, som har ratificeret den internationale klimaaftale, men understreger, at eftersom mindre end 50 % af EU's emissioner er omfattet af emissionshandel, vil det være nødvendigt at inddrage andre økonomiske sektorer i medlemsstaterne i finansieringen af disse vigtige aktioner;

Onsdag, den 11. marts 2009

13. insisterer på, at disse forpligtelser skal tilvejebringe forudsigelig finansiering til mekanismer, der er etableret i tilknytning til UNFCCC, og at denne finansiering skal ligge ud over den officielle udviklingsbistand og være uafhængig af de årlige budgetprocedurer i medlemsstaterne;

14. påskønner de to alternativer til innovativ finansiering, som skitseres i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen af 28. januar 2009, når blot de udformes på en sådan måde, at de sikrer tilstrækkeligt forudsigelige finansieringsniveauer; er desuden enig i forslaget om, at dette kombineres med finansiering fra bortauktionering inden for luftfart og søtransport i henhold til lofts- og handelsordninger;

15. påskønner Kommissionens idé om, at en del af finansieringen skal ydes i form af lån, fordi visse aktiviteter kan skabe en »win-win«-situation også i udviklingslande;

16. understreger, at bindende mål vil gøre det lettere for investorerne at vurdere risici og muligheder i forbindelse med klimaændringer og involvere investorer i projekter, som både opfylder afbødnings- og tilpasningsmål; understreger desuden behovet for klarhed for så vidt angår den private kapitals rolle i de nødvendige investeringer til opnåelse af målene;

17. finder det imidlertid af største betydning, at der vedtages en mere omfattende handlingsplan for den fremtidige finansiering af klimapolitikken, som dækker alle relevante finansieringsområder og -kilder; betragter Kommissionens ovennævnte meddelelse af 28. januar 2009 som et godt udgangspunkt for dette arbejde, men understreger, at den skal styrkes med klart definerede foranstaltninger; opfordrer Det Europæiske Råd til at pålægge Kommissionen snarest at udarbejde en sådan handlingsplan med henblik på forhandlingerne i København;

18. mener, at en stor del af de kollektive bidrag til afbødningsindsatsen og tilpasningsbehovene i udviklingslandene skal forbeholdes projekter, der tilstræber at standse skovrydning og -ødelæggelse, og genplantnings- og nyplantningsprojekter af skov i disse lande;

19. påskønner Kyotoprotokollens mekanisme for bæredygtig udvikling (Clean Development Mechanism - CDM), der forhåbentlig kan sætte udviklingslandene i stand til at deltage i CO₂-markedet; understreger, at industrialiserede landes anvendelse af kompenserende kreditter til opfyldelse af deres emissionsreduktionsmål ikke kan indgå som del af udviklingslandenes ansvar for at afbøde deres drivhusgasemissioner som led i en international klimaaftale; insisterer derfor på, at der i fremtidige kompensationsmekanismer skal indgå strenge projektkvalitetskriterier for at undgå, at industrialiserede lande fratager udviklingslandene mulighederne for at iværksætte reduktionsforanstaltninger til lave omkostninger, og at der sikres en høj standard for disse projekter med pålidelige, verificerbare og reelle emissionsreduktioner, som også bidrager til en bæredygtig udvikling i disse lande;

20. mener, at det kollektive bidrag fra EU til udviklingslandenes afbødningsindsats og tilpasningsbehov bør være på mindst 30 000 mio. EUR om året frem til 2020, et tal, som kan stige i takt med ny viden om alvoren af klimaændringerne og omfanget af de dermed forbundne omkostninger;

21. understreger, at omfattende finansstrømme til afbødningsindsatsen og tilpasningsbehovene i udviklingslandene kun er en del af løsningen; insisterer på, at midlerne skal bruges på en bæredygtig måde, der undgår bureaukrati, navnlig for små og mellemstore virksomheders vedkommende, og korruption; understreger, at finansieringen skal være forudsigelig, koordineret og gennemsigtig, være kapacitetsopbyggende i udviklingslandene, både centralt og lokalt, og prioritere de mennesker, der har problemer på grund af klimaforandringer, og ikke kun regeringerne; understreger i denne forbindelse betydningen af løbende og lettilgængelig information om finansieringsmulighederne; opfordrer Rådet og det kommende svenske formandskab til aktivt at fremme disse principper under UNFCCC COP 15 -forhandlingerne i København i december 2009;

22. opfordrer Kommissionen til at opgive sin tidligere modstand mod at medtage skovbrug i emissions-handelsordningerne; mener, at der vil være behov for både markeds- og ikke-markedsbaseret finansiering til at finansiere de fremtidige mekanismer til reducere af emissioner fra afskovning og skovforringelse (REDD) under en aftale for perioden efter 2012; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og Rådet til at indtage en ledende rolle inden for udvikling af pilot-CO₂-markeder for REDD; opfordrer desuden Kommissionen og Rådet til at undersøge, hvorledes markeds- og ikke-markedsbaserede skovbrugsmidler vil kunne komplementere hinanden;

Onsdag, den 11. marts 2009

23. mener, at chancerne for succes under forhandlingerne i København vil være betragtelig bedre, hvis EU indtager en ledende rolle i tilvejebringelsen af finansiel og teknisk støtte til udviklingslandene; mener, at det er nødvendigt for EU at udvise lederskab på finansieringsområdet ved på et tidligt tidspunkt at opstille konkrete forhandlingsmål, hvis det skal blive muligt at mobilisere tilstrækkelig intern offentlig støtte, tilskynde udviklingslandene til at fastlægge ambitiøse bindende reduktionsmål og tilskynde andre medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) til at bidrage på en lignende måde;

24. fastslår, at EU som helhed er på rette vej til at opfylde Kyotomålet, men påpeger, at visse medlemsstater langt fra har nået deres Kyotomål, hvilket risikerer at undergrave EU's troværdighed under Københavnsprocessen; insisterer derfor på, at de medlemsstater, som endnu ikke er på vej til at opfylde deres Kyotomål, intensiverer deres indsats;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og UNFCCC's sekretariat med en anmodning til sidstnævnte om at videresende beslutningen til alle de kontraherende parter, som ikke er EU-medlemsstater.

Retningslinjer for beskæftigelsespolitik

P6_TA(2009)0122

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om gennemførelsen af retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker 2008-2010

(2010/C 87 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin holdning af 20. maj 2008 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker 2008-2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2008 – En europæisk økonomisk genopretningsplan (KOM(2008)0800),
- der henviser til Rådets beslutning 2008/618/EF af 15. juli 2008 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker af 28. januar 2009 (KOM(2008)0869),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008, der fastlagde rammerne for EU's indsats for at undgå økonomisk afmatning og opretholde økonomisk aktivitet og beskæftigelse,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at der er en stærk vekselvirkning mellem økonomisk vækst, beskæftigelse, arbejde, fattigdomsbekæmpelse og social inklusion,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0207.

⁽²⁾ EUT L 198, 26.7.2008, s. 47.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0467.